

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M. K.**

oskarżonego o czyny z art. 54 § 1 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2024r.,

skargi obrońcy

na wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 8 stycznia 2024 r., sygn. akt VII Ka 854/23

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 29 września 2023 r., sygn. akt II K 37/23

i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

1. oddalić skargę,
2. kosztami sądowymi postępowania skargowego obciążyć

M. K.

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 września 2023 r., sygn. akt II K 37/23, Sąd Rejonowy w Olsztynie uniewinnił M. K. (poprzednio R.) od popełnienia czynu z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych na niekorzyść oskarżonego przez prokuratora oraz Naczelnika [...] Urzędu Celno-Skarbowego w B. Sąd Okręgowy w Olsztynie, wyrokiem z dnia 8 stycznia 2024 r., sygn. akt VII Ka 854/23 uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, wskazując jako podstawę art. 454 § 1 k.p.k., stwierdzając, że sąd I instancji dokonał błędnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego uwzględniając jedynie okroczności przemawiające na korzyść oskarżonego, tymczasem w ocenie Sądu Okręgowego w Olsztynie ustalone w sprawie okoliczności wskazują na to, że oskarżony dopuścił się zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu.

Na powyższy wyrok skargę w trybie art. 539a k.p.k. złożył obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie w całości na korzyść oskarżonego i zarzucając naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, tj. „art. 437 § 1 k.p.k. poprzez uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji mimo braku ku temu przesłanek.” Formułując powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi odwoławczemu.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Skarga obrońcy jest niezasadna.

Zgodnie z art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Treść tego przepisu w zestawieniu z treścią art. 539a § 3 k.p.k., w którym wskazano podstawy skargi, jednoznacznie wskazuje, że kognicja Sądu Najwyższego rozpoznającego skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się do zbadania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia wyroku wobec wystąpienia przesłanek określonych w art. 454 § 1 k.p.k., bądź też konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017 r., IV KS 6/16, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17, oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2019 r., I KZP 3/19).

Podstawą wydania zaskarżonego w niniejszej sprawie wyroku był przepis art. 454 § 1 k.p.k. i stwierdzenie przez Sąd Okręgowy w Olsztynie, że Sąd I instancji błędnie uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu zabronionego. Ocena ta związana była ze stwierdzonymi uchybieniami w zakresie oceny dowodów zgromadzonych w sprawie. Mimo bowiem tego, że Sąd Okręgowy przyjął iż trafne było ustalenie przez Sąd I instancji, że brak jest bezpośrednich dowodów wskazujących na sprawstwo M. K. to jednak w ocenie Sądu odwoławczego liczne dowody pośrednie i wzajemnie oraz logicznie powiązane poszlaki, w tym omówione przez Sąd odwoławczy okoliczności związane z rejestrowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej, zawieraniem umów w tym umów na usługi księgowe, fakt zapłaty za przewóz towaru, ustalone terminy i formy kontaktu z przewoźnikiem, ustalone zachowania w dniu 14 grudnia 2015 r., podejmowane wielokrotnie próby telefonicznego kontaktu z kierowcą, ocena wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, okoliczności prób wynajmu magazynu i in. pozwalały na przypisanie oskarżonemu sprawstwa. Sąd odwoławczy przedstawił w uzasadnieniu zaskarżonego skargą wyroku wnikliwą analizę materiału dowodowego sprawy, która doprowadziła do odmiennej od dokonanej przez Sąd I instancji oceny zachowań oskarżonego. W świetle tej właśnie oceny Sąd odwoławczy stwierdził istnienie podstaw do odmiennego rozstrzygnięcia trafności postawionego oskarżonemu zarzutu. Jednocześnie, Sąd Okręgowy jako sąd odwoławczy nie był z mocy art. 454 § 1 k.p.k. i wobec uniewinnienia oskarżonego przez Sąd Rejonowy w Olsztynie, uprawniony do zmiany wyroku, lecz zobowiązany do przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu rozpoznawczym. Wskazał przy tym prawidłowo na konieczność dokonania przez Sąd I instancji ponownej kompleksowej oceny czynu zarzucanego oskarżonemu. W realiach niniejszej sprawy nie budzi zatem wątpliwości przyczyna podjęcia przez Sąd odwoławczy rozstrzygnięcia o charakterze kasatoryjnym, ani jego prawidłowość.

Z uwagi na powyższe oraz wobec niestwierdzenia wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu. Jednocześnie, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy obciążył oskarżonego M. K. kosztami postępowania skargowego.

[PGW]

[ms]